

اتفاقی که پیش آمدن نموده است و روز به روز ابعاد آن گسترده تر می شود، آنچنان در عرصه های مختلف سیاسی، اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی در سطح منطقه ای و بین المللی اثر گذاشته است، بطوریکه همه منطبق های اداره جهان را تحت شعاع خود قرار داده و زیر سوال برده است.

سازمان ملل متحد منفعل تر از هر زمانی گنج و مبهوت مانده و ساختارهای عریض و طویل و سازمانهای بین المللی تخصصی وابسته به آن در رویارویی با این بحران فراگیر و جهانی، درمانده شده اند. از سازمان بهداشت جهانی که مسئولیت اول را دارد تا یونسکو، سازمان بین المللی کار، سازمان تجارت جهانی، برنامه جهانی غذا، فائو، صندوق بین المللی پول، گروه بانک جهانی، سازمان جهانی گردشگری، صلیب سرخ جهانی، اتحادیه بین المجالس، سازمان بازاریابی از بکارگیری جنگ افزارهای شیمیایی و دیگر سازمان های وابسته که هر یک به نحوی در اداره جهان نقش برجسته دارند.

آمریکا، انگلستان و اتحادیه اروپا که در راس این سازمان های بین المللی قرار دارند و مدیریت آنان را عهده دار هستند، امروز در این بحران به شدت گرفتار شده اند. این نشان می دهد تا به چه میزان عاجز بوده بطوریکه کشورهایمانند کوبا که سال ها در محاصره و تحریم بوده است باید به آنان کمک کند.

همواره ضعف و قوت مدیریت ها در سطح کلان سیاستگذاری و در سطح صف و اجرا در بحران ها خودنمایی می کند. با چنین رویکردی، همه آنهايي که مدعی مدیریت و گسترش حکمرانی خوب در عرصه جهانی بودند، شاهد هستیم در شرایط بحرانی، با چه افتضاحات عملکردی مواجه می باشند. نمونه ای از آن به سرقت بردن محموله های بهداشتی یک کشور از سوی کشور دیگر است و همچنین رها کردن بیماران در آستانه مرگ به دلیل نداشتن تجهیزات پزشکی.

این سرنوشت قدرت های مستکبر و قلدر در جهان می باشد. سرنوشتی که در تاریخ بشر بارها و بارها برای عبرت نسلا یادآوری شده است. اینک پس از فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی و اعلام پدیده جهانی شدن و نظم نوین جهانی توسط آمریکا و به تبع آن ایجاد ساختارهای مختلف برای تحقق آن، بیشتر از هر زمان دیگر امکان ارزیابی نتایج آن در پیش روی جهانیان قرار گرفته است. نتیجه ای که در برابر یک بحران اعتبار و همه هست و نیست خود را از دست رفته می بیند، باوجود اینکه همه دارایی های مادی و معنوی سایر کشورها را به غارت برده و در خود جمع کرده است.

با چنین تصویری، اینکه آینده جهان به نحو دیگری رقم بخورد اجتناب ناپذیر است. نظم جهانی برآمده از غرب و دستاوردهای آن دیگر نمی تواند آمال و آرزوی سیاستمداران و روشنفکران غرب زده و غرب گرا در سرتاسر جهان باشد. از سازمان ملل متحد نیز تا زمانی که در سیطره آمریکا و غرب عمل کند جز اضمحلال خود و کشورها نباید انتظاری داشت.

کشورهای جهان سوم و عقب نگه داشته شده و کشورهای غیرمتعهد همچون ایران، چین و روسیه که مقتدرانه عمل می کنند، باید عزم خود را جزم کرده و بر ساختارهای ایجاد شده برای اداره جهان مسلط شوند و ارکان آن را به دست بگیرند، تا اینکه بتوانند نظم جدیدی را بر جهان حاکم کنند. نیمه شعبان که همواره نوید بخش تحول جهانی است امسال باوجود به چالش کشیده شدن نظام مدیریتی جهان جلوه دیگری خواهد داشت. امید که با تحقیق ظهور، عصری نو در پاسخ به انتظارات بشر ایجاد گردد.

